

Het Grote Sneeuwavontuur

Naar de gelijknamige film van Martijn Koevoets
Bewerkt door Xanna Reddingius

RUBINSTEIN

HOOFDSTUK 1

Met haar hoofd weggedoken in de capuchon van haar rode winterjas ploegt Sara door een dikke laag sneeuw. In haar hand heeft ze een envelop. Haar vingers zijn verkleumd van de kou, maar ze denkt er niet aan om haar handen in haar zakken te stoppen. Deze brief is veel te belangrijk om te kreukelen, of in de sneeuw te laten vallen. Bovendien is ze wel gewend aan de kou. Sara woont samen met haar vader in de Alpen. Die heeft daar een hotel, midden in de witte bergen. Het sneeuwt er bijna de hele winter. Sara houdt best van de sneeuw; je kan er heerlijk in sleeën en skiën. Ook nu hoort ze in de verte het gelach en gejoel van kinderen die in de sneeuw aan het spelen zijn. Maar vandaag heeft Sara geen zin om mee te doen. Ze heeft wel andere dingen aan haar hoofd.

Aan het einde van de oprijlaan komt ze bij de brievenbus. Eén keer per week komt er een postbode langs het hotel om alle brieven en postkaarten van de hotelgasten op te halen. Sara doet niet vaak dingen op de post. Een postkaart van het hotel hoeft ze niemand te sturen; ze is hier toch niet op vakantie. Nee, ze heeft eigenlijk maar één keer per jaar een brief om te versturen. Maar dat is dan ook wel een heel belangrijke brief.

Sara beklimt de houten treden voor de brievenbus. Ze stampet de sneeuw van haar laarzen en kijkt nog eens naar de envelop in haar handen. Ze heeft de brief zelf geschreven, in haar allermooiste handschrift. Aan haar vader heeft ze gevraagd of ze een envelop van het hotel mocht gebruiken, zo'n mooie met van dat dikke, roomkleurige papier. 'VOOR SINTERKLAAS' staat er op de voorkant geschreven. Geen adres, maar dat hoeft ook niet. Brieven voor Sinterklaas komen altijd aan. Althans, dat hoopt Sara maar. Voor de zekerheid heeft ze er toch maar wel een postzegel op geplakt. Ze zucht en sluit even haar ogen, alsof ze een wens doet. Dan duwt ze de brief met haar koude vingers door de gleuf van de brievenbus. Ze duwt haar handen diep in haar zakken en draait zich om. Ze loopt terug naar het hotel, met daarachter het blauwe silhouet van de bergen.

Twee weken later, in de grote hal van het kasteel, heerst er een drukte van jewelste. Pieten haasten zich kriskras door elkaar over de marmeren vloer, de trappen en de open balustrades. Allemaal zijn ze druk bezig met voorbereidingen: vanavond vieren ze namelijk een groot feest. Een *grandioos* feest, om te vieren dat het weer bijna Sinterklaas is! Natuurlijk valt er nog een hoop te doen voor het zover is, maar vanavond hebben de Pieten even vrij. Alle Pieten zijn erbij: de Danspieten, Testpiet, Coole Piet, Superpiet, KADO en het kleinste Pietje Fernando. Bakpiet is in de keuken bezig met een taart, in de vorm van een gigantische schoorsteen met pakjes erin. Tevreden kijkt hij naar het resultaat. Het wordt één van zijn mooiste taarten ooit, denkt hij bij zichzelf.

In de hal hangen grote vlaggen aan de muren en er staan dozen met vuurwerk en sterretjes klaar voor wanneer het donker wordt. Sint zit op de mooiste troon die er te vinden is in het kasteel en die speciaal vandaag door de Pieten versierd is. De rode kussentjes op de troon zijn lekker zacht. Vanaf deze comfortabele plek kijkt hij uit over het feest en alle Pieten die plezier maken. Ze strooien pepernoten in de lucht, cadeautjes vliegen over de balustrade en nóg meer Pieten vieren feest in de grote hal van het kasteel. Dan zet iemand de muziekinstallatie aan: het is tijd voor een feestelijk nummer. De Danspieten beginnen gelijk aan een choreografie, Coole Piet begint te zingen en al snel danst en zingt iedereen mee!

*Zoveel avonturen niet te tellen op één hand
Met de stoomboot volle vaart naar Nederland
Soms ging er iets mis en was er overal paniek
Zelfs in de confettifabriek
Maar nu zijn we samen hier*

*Net als ieder jaar, staan we voor je klaar
Dat is altijd al zo geweest
Alles voor elkaar: De Club van Sinterklaas
Doe lekker met ons mee, want vandaag is het feest
Spring van links naar rechts, doe maar lekker gek.
Iedereen doet mee: want vandaag is het feest!*

*Weet je nog, het paard van Sint, dat was zichzelf niet,
tot over zijn manen smoorverliefd.*

scan de qr-code
en luister:

*En het vergeten Pietje zo alleen op het kasteel:
Hoe kon dat gebeuren, weet ik veel?
Maar nu zijn we samen hier*

*Vandaag is het feest, doe met ons mee,
vandaag is het feest, alle Pieten doen mee.
Vandaag is het feest, doe met ons mee,
vandaag is het feest, alle Pieten doen mee.*

*Net als ieder jaar staan we voor je klaar
Dat is altijd al zo geweest
Alles voor elkaar: De Club van Sinterklaas
Doe lekker met ons mee, want vandaag is het feest.
Spring van links naar rechts, doe maar lekker gek.
Iedereen doet mee want vandaag is het feest!*

De volgende dag zit Sinterklaas in zijn werkkamer op zijn kasteel in Spanje. Tientallen kandelaars verspreiden een zacht licht in de ruimte. Aan het plafond hangen slingers met tekeningen en knutselwerken, in alle kleuren van de regenboog. Deze krijgt de Sint van kinderen van over de hele wereld toegestuurd, en hij vindt ze allemaal even mooi. In zijn rode mantel zit hij achter zijn bureau te werken. Hij draagt zijn witte handschoenen en hij heeft zijn ring om zijn vinger. Zoals ieder jaar bereidt hij zich voor op de grote reis naar Nederland. Verspreid door het kantoor liggen allerlei stapels pakjes en koffers, klaar voor vertrek. Er hangt een serene stilte in de werkkamer. Alleen het geluid van de tikkende grote staande klok, het knappen van het haardvuur en het geritsel van inpakpapier zijn te horen. Stiekem vindt de

Sint het heerlijk om in zijn werkkamer cadeautjes in te pakken. Hij houdt veel van de Pieten, maar een beetje rust en kalmte kan Sinterklaas op zijn leeftijd wel waarderen – en sommige pakjes pakt hij liever zelf in. Bijvoorbeeld de pakjes voor kinderen die niet in Nederland of België wonen.

Links van het bureau ligt een berg met speelgoed, knuffeldieren, puzzels en nog veel meer. Rechts van het bureau staan grote jutezakken, half gevuld met kleurrijke pakjes. Verspreid over het grote houten bureau van Sinterklaas liggen rollen cadeaupapier en linten in allerlei feestelijke kleuren. Eén voor één pakt Sint zorgvuldig de cadeautjes in. Steeds als hij een strik heeft vastgemaakt, schrijft hij een naam op het label en doet hij het pakje in de zak.

‘Ze wonen misschien wat ver, maar ze houden wel van het Sinterklaasfeest,’ mompelt de Sint en hij glimlacht in zichzelf.

Dan wordt er op de deur geklopt.

‘Binnen,’ roept hij.

Een groepje Postpieten stormt de werkkamer binnen. Een van hen overhandigt een grote stapel brieven en foto’s aan Sinterklaas.

‘Zo jongelui, al bijna klaar voor vertrek?’ vraagt de Sint, terwijl hij de stapel aanneemt.

‘Zeker Sinterklaas,’ zegt een van de Pieten, die Sinterklaas niet gelijk herkent. Het Pietje ziet er jong uit en maakt een opgewonden, maar ook wat nerveuze indruk. Hij schraapt zijn keel en vervolgt voorzichtig: ‘Maar, eh... wat moeten we eigenlijk precies gaan doen? De stoomboot vertrekt toch nog niet?’

‘Oh, natuurlijk! Jij bent nieuw dit jaar,’ zegt Sinterklaas. ‘Luister goed. Ieder kind dat waar ter wereld ook Sinterklaas wil

vieren, krijgt natuurlijk een pakje. En omdat ik niet zelf naar al die landen kan, stuur ik mijn beste Postpieten. En dat zijn jullie.'

De Sint gebaart naar de zakken met pakjes die al klaarliggen. 'Dus vooruit, pak een zak en breng die pakjes waar ze heen moeten.'

De nieuwe Piet knikt ijverig en pakt een van de jutezakken gevuld met speelgoed. De andere Postpieten pakken er ook allemaal één en lopen opgewonden pratend de werkkamer uit. Sint gaat weer zitten en bestudeert de stapel enveloppen die de Piet hem zojuist gaf. Het zijn allemaal foto's en brieven van kinderen die in het buitenland wonen. Hij kijkt naar een foto van een Chinees-Nederlands meisje met een wit hobbelpaard en lacht vertederd.

Hij pakt de volgende brief, waar 'VOOR SINTERKLAAS' op staat geschreven. De envelop is gemaakt van een dik romig papier. Sint opent de envelop en haalt er een handgeschreven brief uit, samen met een paar foto's. Op een van de foto's staat een meisje in de sneeuw, met achter haar het silhouet van de Alpen. Sinterklaas herkent haar gelijk. Hij herinnert zich immers alle kinderen die hem om een pakje vragen, en dit meisje schrijft hem ieder jaar dezelfde brief.

'Hé... kleine Sara,' zegt Sint zachtjes tegen zichzelf. 'Elk jaar weer vraagt ze hetzelfde cadeautje. Een knuffel.'

Sinterklaas weet precies welke knuffels hij haar gegeven heeft. Hij begon met een kleine knuffelbeer. Toen een konijntje, dat Sara 'Ozoklein' noemde, toen een hond met zachte flaporen en uiteindelijk een groot knuffelpaard, met echte teugels en een zadel. Vervolgens dacht Sinterklaas dat hij het misschien in een

wat meer exotische hoek moest zoeken. Hij probeerde het met een octopus, een tapir en zelfs een vogelbekdier...

‘... En toch lijkt het alsof ze er niet echt heel blij mee is,’ peinst hij. Wat voor knuffel wil ze toch zo graag? Hij schudt zijn hoofd. Hij zal hier later nog wel over nadenken. Voor nu legt hij haar brief terzijde en pakt de volgende.

‘Ah, kijk,’ zegt hij vrolijker. ‘Emanuel vraagt om een mooie speelgoedauto. Dat moet lukken!’ Hij draait zich naar de stapel met speelgoed en gaat weer aan de slag.